

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.039/2021/6.

A II. r. felperes:

II. r. felperes Kft. neve (II. r. felperes székhelye.)

A II. r. felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Fecskovics Erzsébet Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd neve, ügyvédi iroda címe.)

Az alperes:

alperes Kft. neve (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselői:

Dr. F. Fekete Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperesi beavatkozó:

alperesi beavatkozó Zrt. neve (alperesi beavatkozó székhelye)

Az alperesi beavatkozó meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kocsisné Dr. Gyuris Ilona ügyvéd (ügyvéd címe²)

A per tárgya:

Kártérítés

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 3.G.20.../..../65.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

A II. r. felperes 3.G.20.../..../67.

Az alperes 3.G.20.../..../69.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit részben, a mulasztással okozott kár tekintetében megváltoztatja, és a II. r. felperesnek járó kártérítés tőke összeget 3.962.744,- (Hárommillió-kilencszázhatvankettőezer-hétszáznegyvennégy) Ft összegre felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. r. felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000,- (Kettőszázezer) Ft, az alperesi beavatkozónak 10.000,- (Tízezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az A... AG és a C... Nyrt. (a továbbiakban: C...Nyrt.) között 2013. május 7. napján megállapodás jött létre, mely szerint a C...Nyrt.-nek 1.375.000 euro pénztartozása keletkezett az A... AG felé. E tartozás biztosítékként az A... AG jogosult javára ingójelzálog szerződést kötöttek .../Ü/.../.... számú közjegyzői okiratba foglaltan a C...Nyrt. 2012. évi mérlegadatai és analitikái szerint pontosan meghatározott ingó vagyontárgyakra.

[2] A C...Nyrt. fizetési kötelezettségét nem teljesítette, ezért az A... AG felszámolási eljárást kezdeményezett vele szemben. A Kecskeméti Törvényszék – más hitelező kérelmére – 2014. szeptember 10. napján rendelte el a C...Nyrt.-vel szembeni felszámolási eljárást, amelynek kezdő időpontja 2015. május 20. napja. Az adós felszámolójaként a felszámolási ügyekben eljáró bíróság az alperest jelölte ki.

[3] A felszámolás elrendelését megelőzően a C...Nyrt. és az A... AG reorganizációs terv keretében a zálogjoggal biztosított ingóságok egy részére 2015. március 19. napján biztosítéki célú adásvételi szerződést kötöttek. Ennek II. pontjában meghatározták a szerződés tárgyát, így az 1. számú melléklet „leltári” dokumentumban szereplő tételesen felsorolt eszközöket, amelyek piaci értéke 125.622.541,- Ft, továbbá a 2. számú melléklet hálózati listában szereplő tételeket, optikai kábelszakaszokat. A szerződés III.1. pontjában a felek kölcsönös és egybehangzó akarattal az informatikai ingóságok vételárát 62.811.270,- Ft-ban, az optikai kábelszakaszok vételárát 13.718.000,- Ft-ban, így a vételárát összesen 82.603.270,- Ft-ban határozták meg.

A V. 3. pontban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:116. § (2) bekezdése alapján akként állapodtak meg, hogy az adásvételi szerződés hatálya megszűnik abban az esetben, ha az eladó C...Nyrt. felszámolási eljárása – bárki által indított felszámolási eljárás eredményeként – közzétételre kerül, amely feltétel bekövetkezésekor az adásvételi szerződés minden külön jognyilatkozat nélkül hatályát veszti.

A IV.2. pontban rendelkeztek a birtokba vételről akként, hogy a vevő kijelentette, az adásvétel tárgyát képező 1. számú mellékletben foglalt ingóságokat megtekintett állapotban az aláírással egyidőben birtokba veszi, az ingóságok külön helyiségben való elkülönítésével a birtokbaadás megtörtént. A 2. számú mellékletben foglalt hálózatlistában szereplő tételekre azt a nyilatkozatot tették, hogy az eladó az abban szereplő hálózat paramétereiről, nyomvonaláról teljeskörű tájékoztatást adott a vevő részére. A 4. pont szerint a vevő jogosult volt az 1. számú mellékletben foglalt ingóságokat 6 hónap időtartamig térítésmentesen a jelenlegi tárolási helyen és egyben birtokba adási helyen az eladó költségére az elkülönített helyiségekben (ingatlan elnevezése) tárolni és azt a jelenlegi tároló köteles a vevő tulajdonaként őrizni, minőségét, mennyiségét megőrizni. Az őrzésért a 6 hónapos idő lejártáig tároló nem számít fel díjat, azt követően pedig a felelős őrzés szabályai szerint jár el. A

szerződés záradéka alapján a vevő az 1. számú mellékletben foglalt ingóságokat birtokba vette, azokat a szerződés szerinti helyiségben lezárta. A szerződés szerint a tároló az ingóságok őrzéséről a vevő érdekében és javára köteles gondoskodni. A szerződést a C...Nyrt. eladó képviselőjében személy 1. neve igazgatósági tag, az A... AG képviselőjében személy 2. neve az igazgatótanács elnöke, míg a szerződés záradékát a tároló képviselőjében személy 3. neve, a B... Kft. képviselője írta alá.

[4] Az adásvételi szerződésben rögzített bontó feltétel 2015. május 20. napján a C...Nyrt. felszámolásának kezdő napján bekövetkezett. Az eredeti állapot helyreállítása érdekében az A... AG 2015. június 12. napján levélben tájékoztatta az alperest a C...Nyrt. fellelhető ingóságairól és csatolta a vonatkozó szerződéseket. Hitelezői igényét 2015. június 15. napján bejelentette az alperesnek 1.375.000 euro összegben, amelyet az alperes 2015. július 15. napján a Cstv.49/D. §-a szerinti besorolással, nem vitatott hitelezői igényként nyilvántartásba vett és visszaigazolt. Az alperes elfogadta, hogy az adásvételi szerződés alapján az A... AG az ingóságokon tulajdonjogot nem szerzett, azokon a zálogjoga fennáll.

[5] Az alperes 2015. június 23. napján a raktározást végző ingatlan elnevezése-nál intézkedett, hogy az itt őrzött az adós által bérelt, de a D... Kft. tulajdonában lévő ingóságok (számítógépek, szerverek) kiadásra kerüljenek. Ekkor az alperes, az A... AG és a D... Kft. képviselői közösen megtekintették az ingóságok tárolására szolgáló raktárat, annak kinyitásáról a B... Kft. ügyvezetője gondoskodott. Az alperes felszámolóbiztosa utasítást adott a D... Kft.-t illető eszközök kiválogatására és annak megállapítására, hogy hiány fennáll-e. A D... Kft. 2015. június 24-i e-mailjében időpont egyeztetést kért az alperes által igényelt leltár elvégzéséhez.

Az alperes 2015. június 26-i keltezésű levelében felhívta az A... AG-t az adásvételi szerződés IV.2. pontja és záradéka alapján az általa birtokba vett ingóságok visszaadására a bontó feltétel bekövetkezte miatt. Az alperes felszámolóbiztosa a 2015. június 30-i, az érdekelteknek küldött e-mailben jelezte a másnapi leltározással kapcsolatban, hogy a D... probléma az adós felszámolását nem érinti, mert ezek az ingóságok nem a vevő tulajdonát képezik. 2015. július 1. napján a tárolóhelyiségben az ingóságok leltározása megtörtént, azon az alperes nem vett részt. Ezt követően a D... Kft. a tárolóhelyiségből a tulajdonában álló ingóságokat (informatikai eszközöket) elszállította, többek között 6 db Panasonic KX-NS 1000 szervert.

Az A... AG 2015. július 6. napján a B... Kft. felé is nyilatkozott, hogy a C...Nyrt. ingóságait a felszámolónak adja ki, mert az ingóságok feletti rendelkezési joggal a felszámoló rendelkezik. Az alperes 2015. augusztus 28-i levelében azt közölte az A... AG-vel, hogy az ingóságok kiadására köteles, mert a C...Nyrt. nem áll a B... Kft.-vel szerződéses kapcsolatban, ha az A... AG ennek nem tud eleget tenni, akkor fizessen meg a C...Nyrt.-nek 8 napon belül 62.811.270,- Ft-ot. Az A... AG válaszelevelében tájékoztatta az alperest, hogy az adásvételi szerződés kapcsán a birtokbaadás jelképesen történt, a 2015. június 23-i találkozóig nem lépett be a raktárba, arra másnak sem adott engedélyt. A raktárhelyiséget 2015. június 23. napján megtekintette a felszámolóbiztossal, és a felszámoló engedélyével a D... Kft. eszközöket szállított el. A rendelkezési jog felszámoló általi átvételét követően már másoknak is volt bejárásuk a raktárba. Az ingóságok átadását pótolja, ha a harmadik személy birtokában lévő dolog kiadása iránti igényt ruházzák át, és a birtokost utasítják, hogy ezután az új tulajdonos nevében tartsa a dolgot birtokában. Ennek megfelelően járt el, megjegyezve, hogy az állítólag hiányzó és kiadni kért ingóságokról tételes listát nem készített.

[6] Ezt követően az alperes 2015. december 10. napján az adós képviselőjében pert indított az A... AG ellen a Kecskeméti Törvényszéken ingók kiadása, illetve ennek megfelelő 62.811.270,- Ft megfizetése iránt. Az elsőfokú bíróság 2016. november 16. napján kelt 10.G.22.642/2015/18. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a C...Nyrt.-t az A... AG

javára 2.647.097,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte. Az ítéletet a Szegedi Ítéltábla 2017. május 18. napján kelt Gf.III.30.056/2017/4. számú ítéletével helybenhagyta, és a C...Nyrt.t 500.000,- Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a 2015. március 19-i birtokbaadáskor részletes, tételes ellenőrzésre, átadás-átvételre az A... AG részéről nem került sor, dologösszességként vette birtokba az ingóságokat a raktárhelyiségben történő elkülönítéssel, és ekkor már a helyiségben voltak a D... Kft. tulajdonát képező, korábban az adós által bérelt számítástechnikai eszközök is. Az A... AG 2015. június 12. napján az adós felszámolójának küldött levelével az ingóságok feletti rendelkezési jogot a felszámolónak átadta, a birtokbaadás ekként megtörtént. Az adásvételi szerződésben a felek szerződésüket a Ptk. hatálya alá helyezték, és annak 6:99. §-a szerint semmis a pénzkövetelés biztosítása céljából tulajdonjog, vagy más jog vagy követelés átruházására kötött szerződés. Érvényes szerződés esetén a bontó feltétel bekövetkezte után az eredeti állapot helyreállítására elsődlegesen a peres felek megállapodása szerint kellett volna, hogy sor kerüljön, azonban a szerződő felek nem rendelkeztek az ingó átadás általuk megkívánt módjáról. Az érvénytelenség jogkövetkezménye az eredeti állapot helyreállítása. Az eset összes körülményét figyelembevéve az, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor külső harmadik személynél elhelyezett ingóságok birtokbaadása tételes átadás-átvétel nélkül jelképes átadás-átvétellel történt, így az érvénytelen szerződés alapján az eredeti állapot helyreállítása szintén külön tételes átadás-átvétel nélkül a rendelkezési jog átengedésével megtörténhetett. Ezt követően került sor a hitelezői igények bejelentésére, amelyet az alperes visszaigazolt. Ezzel az alperes elfogadta, hogy az adásvételi szerződéssel az A... AG tulajdonjogot nem szerzett, zálogjoga fennáll, azaz a C...Nyrt. a tulajdonos. A felszámoló 2015. június 23. napján rendelkezett a raktár kinyitásáról, utasítást adott a D... Kft.-t illető eszközök kiválogatására és annak megállapítására, hogy fennáll-e hiány. Ezzel az alperes egyértelműen átvette a rendelkezési jogot a tárolóban lévő ingóságok felett, az ott tárolt dologösszesség tekintetében a birtokbaadás kétséget kizáróan megtörtént. Amennyiben az A... AG által birtokba adott ingóságok körében hiány vagy kár keletkezett, arra a kárveszélyviselés szabályai az irányadók, mely esetben a C...Nyrt.nak azt is igazolnia kell, hogy a hiányzó vagyontárgyat az A... AG-nak átadta.

[7] A másodfokú jogerős ítélet kézhezvételét követően az alperes 2017. június 1. napján megbízást adott a C...Nyrt. képviselőjében a G... Kft.-nek az ingóságok, informatikai, távközlési eszközök és azok kiegészítői állapotfelmérésére, szakszerű tárolására, és hiánytalan megőrzésére. Ugyanezen a napon adott megbízást az E... Kft.-nek arra, hogy a raktárból szállítsa el az ingóságokat a G... Kft. szegedi telephelyére.

[8] Az alperes 2017. november 28. napján küldte meg az A... AG-nek a nyilvános pályázati kiírásról szóló tájékoztatást, értékesítési hirdetménytervezetet a hozzá kapcsolódó 2 db hirdetési listával. Az adásvételi szerződéssel érintett vagyonelemeket 83.000.000,- Ft becsértéken hirdette meg a Céglőny 2018. január 18-i számában, majd ennek eredménytelensége után a második értékesítési eljárás keretében 2018. április 19. napján szintén ugyanezen a becsértéken. Az alperes 2018. augusztusában ismét meghirdette, most már külön bontásban az I. és II. vagyonelemet, az ingóságokat és az optikai kábeleket, azonban a pályázatra érdeklődés nem mutatkozott. Az alperes 2019. március 4. napján az értékesítés egyéb nyilvános formáját alkalmazva a saját honlapján meghirdette a zálogjoggal terhelt vagyontárgyak egy részét.

[9] A felszámolási eljárásban az értékesítéssel összefüggésben költségként merült fel 45.000,- Ft (3X15.000,- Ft) közzétételi díj és 7.677,- Ft EER díj. Az alperes az E... Kft. részére a zálogjoggal érintett ingóságok ingatlan elnevezése-ből városba történő szállítási és anyagmozgatási költségeként kifizetett 189.992,- Ft-ot, a H.. Kft. (névváltozást megelőzően

G... Kft.) részére pedig az állapotfelmérés díjaként 127.000,- Ft-ot, térelválasztó kialakításának költségeként 127.000,- Ft-ot, továbbá 21 hónapra 1.066.800,- Ft tárolási díjat.

[10] A zálogjoggal érintett ingóságok forgalmi értéke 2015. augusztus 28. napján 6.823.941,- Ft, 2018. január 18. napján 550.110,- Ft volt. 2015. augusztus 28. napján az ingóságokat a forgalmi érték 50 %-os mértékében 3.411.971,- Ft összegben lehetett volna értékesíteni, 2018. január 18. napján pedig 275.055,- Ft-ért. Az optikai kábelek forgalmi értéke 2015. augusztus 28. napján 43.217.920,- Ft, 2018. január 18. napján pedig 37.768.704,- Ft volt. Az optikai kábeleket 2015. augusztus 28. napján 8.643.584,- Ft összegben lehetett volna értékesíteni, 2018. január 18. napján pedig 7.553.741,- Ft-ért. Az alperes azzal, hogy 2015. augusztus 28. napján nem kezdte meg a zálogjoggal érintett vagyontárgyak értékesítését, hanem az értékesítés iránt csak 2018. január 18. napján intézkedett, a zálogjogosultnak az értékesítési késedelemmel összefüggésben 4.226.759,- Ft kárt okozott.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

[11] Az A... AG felperes keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 54. § (1) bekezdése és a Ptk. 6:519. §-a alapján 85.750.367,- Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, amelyből 82.603.270,- Ft adódik az értékesítési késedelemmel kapcsolatban, míg 3.147.097,- Ft az alperes által ellene indított per költsége. Keresetét módosítva az értékesítéssel kapcsolatos igényét 78.473.107,- Ft-ban, az ellen indított per költségét 3.164.790,- Ft-ban jelölte meg. Hivatkozott arra, az alperes, mint a C...Nyrt. felszámolója a felszámolási eljárás során nem az adott helyzetben általában elvárható gondossággal járt el, nem tett eleget a Cstv. 49. § (2) bekezdésében írt kötelezettségének. Előadta, kellő időben és módon tájékoztatta az adásvételi szerződéssel érintett adósi vagyonelemekről, mégsem kezdte meg az ingatlan elnevezése-ban raktározott vagy felelős őrzésben lévő ingóságok és az optikai kábelek értékesítését a felszámolás közzétételének időpontjától számított 100 napon belül (2015. május 20.-2015. augusztus 28.). Az ingóságok feletti jogot 2015. június 12. napján átadta az alperesnek, a raktárban tárolt dologösszesség tekintetében a birtokbaadás kétséget kizáróan megtörtént. Zálogjoggal biztosított 1.375.000 Euró összegű hitelezői igényét az alperes nyilvántartásba vette, mindezek ellenére elmulasztotta az optikai kábelek és az informatikai eszközök értékesítésére vonatkozó kötelezettségét. Amennyiben az alperes a Cstv. szerinti határidőben megkezdte az értékesítést, akkor az a szerződéskötéstől számított 6 hónapos határidőn belül történt volna. Az adásvételi szerződésben az ingóságok vételárát piaci értékük 50 %-ában fogadta el, amely a 6 hónapos bontó feltétellel érintett időtartamra tekintettel került megállapításra. Ezen határidőn belül élt volna a vétel lehetőségével, mert legalább ezen az értéken az ingóságokat hasznosítani tudta volna. Az eltelt több mint 2 évre tekintettel azonban vitatott az eszközök megléte, azok értékesíthetősége már nem reális. A speciális informatikai eszközök értékvesztése – a szakszerűtlen tárolás miatt is – akár a 100 %-ot is elérheti. Az értékesítés megkezdése helyett az alperes 2015. decemberében pert indított vele szemben, mellyel összefüggésben kárként merül fel az ebben a perben megítélt 3.147.097,- Ft első és másodfokú perköltség is. A perindítást megelőzően 2015. június-július hónapokban már minden adat és információ az alperes rendelkezésére állt, illetve az adós alkalmazottaitól szükség esetén a részletekről tájékozódhatott, a hatóság által lefoglalt iratokból is további adatokat szerezhetett. Gondatlanságát igazolja, hogy kétszeres igényérvényesítést jelentett az, hogy a hitelezői igényét nyilvántartásba vette, és amennyiben az ingóságokon és az optikai kábelben a bontó feltétel miatt tulajdonjogot nem szerzett, mégis az ingóságok értékének megfizetésére kérte kötelezni.

[12] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta annak jogalapját és összecszerűségét is. Állította, csak a felperes által rendelkezésre bocsátott okiratokból értesült a keresetben foglalt ingóságokról, az adásvételi szerződésről és a zálogjogról, mert az adós iratai és nyilvántartásai nem álltak rendelkezésre. A szükséges informatikai adatbázisok 2014. év őszén megsemmisültek, az iratok nagy részét különböző hatóságok lefoglalták. Az elvárható gondossággal járt el, amikor az ingóságok tételes leltárjegyzékkel való átadására szólította fel az A... AG-t, mert ennek hiányában a későbbiek során nem tudna elszámolni azzal, hogy mely vagyontárgyakat vett át. Az ingó kiadása iránti perben a bíróságok által beszerzett bizonyítékok nem álltak teljeskörűen a rendelkezésre, csak az adós ügyvezetőjének, személy 4. nevenak a nyilatkozata, aki megerősítette, hogy tényleges, tételes ingó átadás történt 2015. március 19. napján. A korábbi perben meghallgatott tanúktól származó információkkal nem rendelkezett, nem is rendelkezhetett. Álláspontja szerint az ingóságok értéke az adásvételi szerződés megkötésekor sem haladta meg az 5.000.000,- Ft-ot, az eszközök avulása 3 év után teljes mértékű, és leszerelésük után legfeljebb 6 hónapig van lehetőség az újrahasznosításukra. Az adós 2012. évi főkönyvi kivonatában felsorolt eszközök 2012. évi vagy azt megelőző gyártásúak, így 3 év elteltét követően a szerződéskötéskor már teljes volt az értékcsökkenés. A leszerelt eszközök újrahasznosítására azért sem lett volna lehetőség, mert nem csak az eszközök életkora volt ismeretlen, hanem a további hasznosítás módja, leszerelés, átszállítás, tárolás módja, a szavatosság, garancia hiánya vállalhatatlan kockázatot jelentett volna. Mindent megtett az adásvételi szerződést követően lefolytatott átadás-átvételi eljárás helyes értelmezése érdekében, azonban nem álltak rendelkezésre bizonyítékok és azokkal nem is rendelkezhetett, mint amelyeken a jogerős ítélet alapult. A 2015. június 12-i rendelkezési jog átszállásáról tájékoztató levelével kapcsolatban akként nyilatkozott, hogy a levélből nem vonta le azt a következtetést, hogy az ingóságok részére átadásra kerültek volna, tényleges birtokbaadást várt. Az adásvételi szerződés melléklete – az eszközlista – és érteke alapján úgy ítélte, az komolytalan, és komolyan kell az átadást, birtokbavételt lebonyolítani. Az optikai tárgyak értékesítésére azért nem tett lépéseket, mert azt a vagyonösszesség részének tekintette. Érvelése szerint a felek viszonyát jogvitaként lehetett jellemezni, amelynek eldöntése a bíróságnak a feladata, ezért a perindításról való felszámolói döntés indokolt volt. Pervesztéséhez olyan bizonyítékok vezettek, amelyek nem álltak a rendelkezésre. Megítélése szerint kárt nem okozott, az ingóságok és az optikai kábelek jelenleg is rendelkezésre állnak. Hangsúlyozta, a zálogjogosult csak a keresetlevélben nyilatkozott először akként, hogy a Cstv.-ben meghatározott határidőn belül megkezdett értékesítés esetén a vagyontárgyakat megvásárolta volna a szerződés szerinti vételáron, mint becsértéken. Amennyiben azt a tájékoztatást 2015. évben megteszi, kezdeményezte volna az ajánlatról való egyeztetést.

[13] Az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte.

[14] Az elsőfokú bíróság 8.G.21.878/2017/41. számú közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes kártérítési felelőssége fennáll az A... AG felperes és az adós (C...Nyrt.) 2015. március 19-i megállapodásával érintett vagyonelemek értékesítési késedelmével összefüggésben.

[15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.317/2018/6. számú végzésével a közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és a bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Az A... AG felperes másodfokú eljárási költségét 30.000,- Ft-ban, az alperes másodfokú költségét 80.000,- Ft-ban állapította meg. Kifejtette, az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett azzal, hogy a valódi tárgyi keresethalmazatban előterjesztett keresetnek csak az értékesítési késedelemmel összefüggő részéről, annak jogalapjával kapcsolatban hozott döntést, míg a kereseti kérelem perköltségre, mint kárra vonatkozó része jogalapjával összefüggésben nem. A közbenső ítélet tartalmában csak részközbenső ítéletnek

tekinthető, az elsőfokú bíróság a perindítás miatti kárigényről nem határozott, ezért e körben a közbenső ítélet hatályon kívül helyezése indokolt. Az értékesítési késedelemmel kapcsolatos kárigény, mint a részközbenső ítélettel elbírált kereset jogalapját vizsgálva rögzítette, hogy a Gf.III.30.056/2017/4. számú jogerős ítélet megállapítása szerint az ingóságok birtokbaadása a C...Nyrt. részére 2015. június 23. napján megtörtént, az értékesítés akadályát képező D... Kft. tulajdonában álló eszközök kiválasztása 2015. július 2. napján szintén megvalósult. Ezzel a felszámolás közzétételétől 100 napos határidőben az értékesítésnek akadályát nem volt, annak 2015. augusztus 28. napjáig meg kellett volna kezdődnie, így az alperes értékesítési késedelemben (mulasztásban) megnyilvánuló jogellenes magatartása már 2015. augusztus 28. napjától megállapítható az informatikai eszközök vonatkozásában. Az optikai kábelszakaszok vonatkozásában is megállapíthatónak találta a késedelmes értékesítéssel kapcsolatos felróható magatartást, mivel e körben az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő, nem adta indokát, hogy azok értékesítésének megkezdésére a Cstv. szerinti határidő alatt mely – neki fel nem róható – okból nem került sor. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes vagyonértékesítési késedelmé valamennyi vagyonelem vonatkozásában 2015. augusztus 28. napjától 2018. január 18. napjáig fennállt. Nem ítélte azonban megállapíthatónak a rendelkezésre álló peradatokból, a felek nyilatkozataiból, hogy az ingóságok 2015. augusztus 28. napján egyáltalán értékkel bírtak-e, és ehhez képest 2018. januárjában milyen értéket képviseltek, azaz a felszámoló mulasztása kárt okozott-e. A műszaki, híradástechnikai eszközök értékének megállapítása szakkérdés, ezért szakértői vélemény beszerzése szükséges, amely bizonyítást az elsőfokú bíróság nem folytatta le, a szakértő bevonásának szükségességéről a felperest nem tájékoztatta, és ekként az eljárás lényeges szabályait sértette meg. A megismételt eljárásra előírta, a felperest tájékoztatni kell arról, hogy az informatikai eszközök, illetőleg optikai kábelek vonatkozásában szakértői vélemény beszerzése szükséges. A szakértőnek a rendelkezésre álló informatikai eszközök szükség szerinti helyszíni szemlén történő megtekintése, a rendelkezésre álló okiratok, könyvelési adatok alapján kell meghatározni az informatikai eszközök, illetőleg az optikai kábelek 2015. augusztus 28-i forgalmi értékét, valamint azt, hogy azok a 2018. január 18-i értékesítés megkezdésének időpontjában mekkora forgalmi értékkel bírtak, figyelemmel a Cstv. 49/D. §-ára és a felszámolási (kényszer) értékesítés sajátosságaira. Figyelemmel kell lenni arra, hogy a Cstv. 49/D. § (1) bekezdéséből következően a zálogjogos hitelező javára a zálogtárgy értékesítése esetén csak az e törvényben írt költségek levonása után maradó vételár összeg fizethető ki. Dönteni kell a valódi tárgyi keresethalmazatban előterjesztett, a felperes által indokolatlannak tartott perindítással kapcsolatban felmerült költség jogalapjáról és összegszerűségéről is.

[16] A megismételt eljárásban az A... AG felperes a teljes perbeli követelését a I... Kft-re engedményezte, a létrejött szerződés alapján a bíróság az engedményes II. rendű felpereskénti perbelépését engedélyezte, és az engedményező felperest kérelmére az alperes hozzájárulásával a perből elbocsátotta.

[17] A II. rendű felperes módosított keresetében kártérítés jogcímén 50.766.923,- Ft és ezen összegből 47.619.826,- Ft után 2015. szeptember 1. napjától, 3.147.097,- Ft után 2017. július 15. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk. 6:155. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A szakértői vélemény alapján 2015. augusztus 28. napjára megállapított forgalmi érték alapulvételével a leltáríven szereplő ingók értékét nettó 6.960.890,- Ft-ban, az optikai kábelek forgalmi értékét 43.217.920,- Ft-ban kérte megállapítani. Hivatkozása szerint a felszámolót a Cstv. alapján közzétételi díj jogcímén 45.000,- Ft, EÉR hirdetési díjként 2.756,- Ft és 4.221,- Ft, valamint 5 % felszámolói

díj illeti meg, amely összegek beszámításával az értékvesztés miatti kártérítés összege 47.619.826,- Ft. A II. r. felperes a korábban az I.r. felperes által előterjesztett jogi érvelést a kereseti kérelem jogalapjára és összepszerűségére is fenntartotta. Hangsúlyozta, a hatályon kívül helyező végzés iránymutatása, illetőleg a 2015. augusztus 28. napján hatályos 237/2009. (X. 20.) Korm. rendelet alapján a felszámolónak nem likvidációs érték, hanem forgalmi érték figyelembevételével kellett meghatározni a vagyontárgyak becsértékét, ezért a 2015. augusztus 28-i érték meghatározásánál kizárólag forgalmi értékből lehet kiindulni. Álláspontja szerint a zálogjoggal biztosított vagyontárgyak forgalmi értékébe kizárólag a közzétételi díj, a hirdetési díj és a felszámoló 5 %-os díja számítható be, további költség beszámítása nem lehet jogszerű, mert ha a felszámoló 2015. augusztus 28. napján értékesíti a vagyontárgyakat, akkor további költség nem merült volna fel.

[18] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint a szakértőnek az ítéltábla iránymutatása alapján 2015. augusztus 28. napjára és 2018. január 18. napjára is a vagyontárgyak likvidációs értékét kellett meghatározni, és a II. r. felperest ért kárt ez alapján kell megállapítani. A felszámolási eljárásban a felszámolási eljárás sajátosságaira figyelemmel kell a becsértéket meghatározni, ami nem lehet azonos a forgalmi értékkel. A likvidációs érték alapján meghatározandó becsérték összegébe kérte beszámítani a közzétételi díjon, a hirdetési díjon felül az eszközök elszállításának költségeként 189.932,- Ft-ot, továbbá az állapotfelmérés, a tárolási hely kialakítása és a tárolási díj mindösszesen 1.320.800,- Ft költségét.

[19] A beavatkozó változatlanul a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 3.645.752,- Ft-ot és ezen összeg után 2015. szeptember 1. napjától minden késedelemmel érintett naptári félévre a félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte a II. rendű felperest, fizessen meg az alperesnek 2.000.000,- Ft forint elsőfokú és 75.600,- Ft másodfokú perköltséget, a beavatkozónak 1.000.000,- Ft elsőfokú perköltséget. Határozatának indokolása szerint az alperes, mint felszámoló felelősségét a Cstv. 54. § és a Ptk. 6:519. §-a alapján, a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályai szerint vizsgálta. Rögzítette, az ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében kifejtette, az alperes értékesítési késedelemben (mulasztásban) megnyilvánuló jogellenes magatartása 2015. augusztus 28. napjától megállapítható, és a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként sem lehet más következtetést levonni.

[21] Nem találta bizonyítottnak a II. r. felperesnek azt a tényállítást, hogy a felszámolási eljárásban a Cstv. 49/A. § (5) bekezdése és a 49/B. § (7) bekezdése alapján az alperes a zálogjogosult részére az ingóságokat értékesíthette volna, és kár nem következett volna be. A II. r. felperes jogelődjének törvényes képviselője akként nyilatkozott, hogy a felszámoló felé nem jelezte vásárlási szándékát, minthogy a hálózat működtetéséhez a fel nem lelt hozzávetőlegesen 800.000.000,- Ft értékű eszközre is szükség lett volna. A C...Nyrt. informatikai eszközeinek hiányzó részét a felszámoló nem tudta birtokba venni, ekként nem volt lehetőség arra sem, hogy a II. r. felperes jogelődje a zálogjoggal biztosított eszközökkel a rendszert működtesse.

[22] A kár összegét a felszámolással érintett vagyontömeg 2015. augusztus 28. napján és a tényleges értékesítés megkezdésének napján fennálló elérhető forgalmi érték különbségeként határozta meg, a hatályon kívül helyező végzés iránymutatása alapján. Nem fogadta el a II. r.

felperes jogi érvelését, azt, hogy a likviditási értékre a 237/2009. (X. 20.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdése nem volt hatályban, ezért a szakvélemény csökkentett összegű forgalmi értéke alkalmazható.

A perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményében kifejtette, hogy a zálogjoggal biztosított ingóságokat az alperes rövid időn belül a forgalmi érték 50 %-ának megfelelő összegben tudta volna értékesíteni, míg az optikai kábelek a forgalmi érték 20 %-ában meghatározott vételáron lettek volna rövid időn belül értékesíthetők. A szakértő a szóban kiegészített szakértői véleményében kitért arra, hogy a perbeli informatikai eszközök értékesítését az is nehezítette, hogy egy rendszer részeként működtek, és a felszámolást megelőzően ebből a rendszerből szerelték ki azokat, az optikai kábeleket pedig azért nehéz értékesíteni, mert néhány piaci szereplő az, aki vevőként jelentkezhet. A II. r. felperes és az alperes elfogadták a szóban kiegészített szakértői véleményt avonatközásban, hogy az informatikai eszközök rövid időn belüli értékesítésére a forgalmi érték 50 %-ában meghatározott értéken van lehetőség. Az optikai kábelek vonatkozásában az alperes elfogadta a szakértőnek azt az álláspontját, hogy az értékesítésre rövid időn belül a forgalmi érték 20%-ában meghatározott értéken van lehetőség, a II. r. felperes ezt a szakértői megállapítást vitatta. A II. r. felperes felhívás ellenére azonban bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a szakértő megállapításait így nem ítélte aggályosnak, ezért az optikai kábelek értékére vonatkozóan a szakértői véleményt elfogadta.

[23] A 10.G.22.642/2015. számú ügyben 10/A/3. sorszám alatt csatolt jegyzőkönyv, tanú tanúvallomása és a 2016. május 2. napján kelt közjegyző által készített és utóbb tanúsítvánnyal ellátott jegyzőkönyv alapján megállapította, hogy 6 db KX-NS 1000 Panasonic szerver az azokat elszállító D... Kft.-t illette meg, így ezek kapcsán kárigény alappal nem érvényesíthető.

[24] A beszerzett igazságügyi szakértői vélemény 2015. augusztus 28. napjára a szakértői szemlén fellelhető informatikai eszközök forgalmi értékét 6.274.352,- Ft-ban állapította meg, amely mellett figyelembe vett más telephelyen tárolt 10 db Rital ST Solution szekrény értékeként 513.333,- Ft-ot, és még fellelhető 1 db Rack szekrényt 36.256,- Ft értékkel. Ezért az értékelhető ingók forgalmi értékét 2015. augusztus 28. napján 6.823.941,- Ft-ban határozta meg, amelyből a felszámolás során elérhető ár a szakvélemény alapján 3.411.971,- Ft. Az informatikai eszközök forgalmi értéke 2018. január 18. napján 550.110,- Ft, amelyből elérhető érték 275.055,- Ft. Az értékesítési késedelem miatt így a kár összege 3.136.916,- Ft

Az optikai kábelek 2015. augusztusi forgalmi értéke 43.217.920,- Ft, amelyhez képest azokat 8.643.584,- Ft-ért lehetett volna értékesíteni, a 2018. januári forgalmi értéke pedig 37.768.704,- Ft, amelyhez képest 7.553.741,- Ft-ért lehetett volna értékesíteni. Az értékesítési késedelemből eredő árkülönbözet 1.089.843,- Ft. Így, ha az alperes 2015. augusztus 28. napján értékesíti a zálogjoggal terhelt informatikai eszközöket és optikai kábeleket, 2018. január 18. napjához képest 4.226.759,- Ft összeggel magasabb értékesítési árat érhetett volna el.

Ezt csökkentő, a Cstv. 49/D. § (1) bekezdése szerinti költségként fogadta el egyrészt a II. r. felperes által elismert mindösszesen 52.677,- Ft-ot (közvetítési díj, EÉR díj) és a nettó vételár 5 %-ának megfelelő mértékű 211.338,- Ft összegű felszámolói díjat, másrészt a 189.992,- Ft szállítási költséget és az állapotfelmérés 127.000,- Ft összegű díját. A II. r. felperes jogelődje ugyanis 2015. július 6. napján írásban a 2015. március 19. napjától 6 hónapos időre fennálló tárolási szolgáltatást felmondta, ezért az alperes 2015. augusztus 28. napján már nem tárolhatta volna ingyenesen a B... Kft. raktárhelyiségében az ingóságokat. Az ingóságokat már ebben az időpontban a raktárhelyiségből el kellett volna szállítani, így a zálogjoggal érintett ingóságok szállításával összefüggésben felmerült szállítási költség elszámolandó a vételár terhére abban az esetben is, ha a szállítás ténylegesen később történt meg. Ahhoz

pedig, hogy a felszámoló 2015. augusztus 28. napján értékesítse a vagyontárgyakat, állapotfelmérésre mindenképpen szükség lett volna. Nem találta azonban elszámolhatónak az értékesítés esetében a felmerülése hiányára tekintettel a tárolási költséget, továbbá a más gazdasági társaság által kialakított térelválasztó költséget. Mindezek alapján az értékesítési késedelemmel okozati összefüggésben 3.645.752,- Ft összegű kár (4.226.759 Ft – 581.007 Ft = 3.645.752 Ft) megfizetésére kötelezte az alperest.

[25] A felperes perköltségből eredő kára kapcsán nem értett egyet az alperesnek azzal az álláspontjával, miszerint a II. r. felperes jogelődje javára megítélt perköltség kártérítésként való igényérvényesítése az alperessel szemben időelőtti. Nem vitásan a felszámoló a megítélt perköltséget, mint hitelezői igényt nyilvántartásba vette, és nem vitatható az sem, hogy a felszámolási eljárás jelen szakaszában még nem tehető megállapítás arra nézve, hogy a megítélt perköltség kiegyenlített marad. Az alperes felelősségét azonban a Cstv. 48. § (1) bekezdése és 54. §-a alapján kell elbírálni, és amennyiben a felelőssége megállapítható, úgy szerződésen kívül okozott kártérítés jogcímén az egyetemleges kötelezettség kimondása mellett állhat fenn a fizetési kötelezettsége.

A C...Nyrt. és a II. r. felperes jogelődje között folyamatban volt per iratait értékelve rámutatott, a perindítást megelőzően a tényállás teljeskörűen nem volt megállapítható, és nem volt egyértelmű a felek között létrejött jogviszony és annak tartalma sem. Az alperesnek a perben képviselt jogi álláspontja szerint a II. r. felperes jogelődjének az átvett ingó vagyontárgyakkal tételesen el kellett volna számolnia, és ennek érdekében indította a pert. Az alperesnek az adós igényeit érvényesítenie kell, ha szükséges bírósági eljárás keretében, ekként az alperes nem fejtett ki jogellenes magatartást azzal, hogy az adós képviselőjében eljárva pert indított a II. r. felperes jogelődjével szemben. A perindítással összefüggésben a joggyakorlás nem volt olyan, amely az alperes részéről a jogellenességet és így kártérítési felelősséget megalapozná.

[26] A perköltségről való döntésnél a jelen ügyben alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 81. § (2) bekezdését nem találta irányadónak, mivel a kártérítés összegszerű megállapítása nem bírói mérlegeléstől függ. A II. r. felperes 4 %-ban lett pernyertes, ekként a pervesztesség-pernyertesség aránya a II. r. felperesre terhesebben 4 %-96%. A II. r. felperes javára figyelembe vett 1.500.000 Ft megfizetett eljárási illetéket és 2.624.550 Ft előlegezett szakértői díjat, az ügyvédi munkadíjat, és a hatályon kívül helyező végzésben megállapított másodfokú perköltséget, míg az alperes javára a képviselőjével felmerült általános forgalmi adóval növelt ügyvédi munkadíjat, a beavatkozó javára pedig a képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat. A pernyertessége arányában járó perköltsége beszámításával a II. r. felperest kötelezte az alperes és az alperesi beavatkozó javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (6) bekezdése alapján perköltség megfizetésére, figyelemmel arra, hogy a pertárgyérték alapján megállapítható ügyvédi munkadíj nem áll arányban a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[27] Az ítélet ellen a II. r. felperes és az alperes terjesztett elő fellebbezést.

[28] A II. r. felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, és a módosított keresetnek teljes helytadást, másodlagosan hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, és új határozat meghozatalára utasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le jogelődje törvényes képviselőjének azon nyilatkozatából, hogy a felszámoló felé nem jelezte vásárlási szándékát.

2015. augusztusig a feleknek nem volt információjuk, mely eszközök nem lesznek fellelhetők, így felperesi oldalon nem lehetett érdekmúlás arra, hogy akár a szerződési értéken, akár becsértéken megvásárolja azokat. A jogelődje a keresetlevélben nyilatkozott, ha az alperes az értékesítést határidőn belül megkezdte volna, úgy a szerződés IV.1. pont szerinti áron megvásárolta volna az ingóságokat. A jogelőd ügyvezetője 27. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt meghallgatásakor sem módosította állítását. A 2018. januári értékesítéshez kapcsolódóan nyilatkozta, hogy a többi eszköz nem volt fellelhető és az időközben az eszközök elavultak, a felperes számára már értéket nem jelentenek. Nem vette figyelembe továbbá az elsőfokú bíróság a felperes 2018. június 28-i nyilatkozatát. Kiemelte, a zálogjogosult eleve nem a teljes informatikai eszközállományra kötött szerződést. Az pedig, hogy a zálogjogosult nem jelezte vételi szándékát, a terhére nem értékelhető.

[29] Véleménye szerint függetlenül attól, hogy a 237/2009 (X.20.) Korm. rend. 4.§ (2) bekezdése még nem volt hatályban, azt kellett figyelembe venni, milyen forgalmi értéken tudta volna a felszámoló értékesíteni az ingóságokat. A 300/2017. (X.17.) Korm. rendelet vezette be a likviditási érték fogalmát, így az nem alkalmazható. Továbbá az ítéltábla sem a likviditási érték meghatározását írta elő. Vitatta továbbá a beszámított szállítási költség és állapotfelmérés költségét.

[30] Az előzményi perindítás perköltségét, mint kárt elutasító rendelkezés körében fellebbezésében sérelmezte azt a megállapítást, hogy a perindítás nem volt jogellenes. A jogi szakértelemmel rendelkező személyt kötelezően foglalkoztató felszámolónak kellő alaposággal kell felmérnie az ingóságokon a rendelkezési jogot. Az alperes elvégezhetette volna a leltározást is. A keresetben szereplő ingóságok tekintetében sem a tulajdonjog, sem a birtok állapota nem volt vitás, így nem volt indokolt a perindítás. A felszámoló hatáskörébe tartozik a perindítás, azonban, ha megalapozatlanul indít pert, és kárt okoz, azt köteles megtéríteni.

[31] Kifogásolta az összegszerűség kapcsán, hogy nem állapítható meg az ítéletből, az elsőfokú bíróság a szakvéleményben foglaltaktól eltérően miért határozta meg a zálogjoggal érintett ingóságok értékét 6.823.941,- Ft-ban.

[32] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó részének megváltoztatását, és a részére járó perköltség összegének 3.050.712,- Ft-ra való felemelését a pernyertességi arányok és az 32/2003 (VII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés alapján, figyelembe véve a perköltség többi elemét is. Álláspontja szerint ugyanezen szakasz (6) bekezdése szerinti mérséklésnek helye nincs, az ügy iratai, tárgyalási napok száma (17) az alperes 41 db beadványa, az előkészítő iratok 80 oldalas terjedelme, a közbenső ítélet, a hatályon kívül helyezés, az ügyben készült nagy terjedelmű, többször kiegészített szakvélemény, helyszíni szemle ezt nem indokolják.

[33] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében – a fellebbezésével nem érintett részben – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, az ítéltábla utasításának megfelelően határozta meg az elsőfokú bíróság a felszámolási kényszerértékesítésre figyelemmel az elérhető legmagasabb forgalmi értéket. A Kúria is rámutatott Gfv.VII.30.262/2015/5. számú döntésében, hogy a forgalomba elérhető ár fogalma nem azonos a vagyontárgy piaci értékével, amely döntés még a 300/2017. (X.17.) Korm. rendelet előtt született. Utalt arra, a perköltség, mint kár tekintetében a felperes érdemi nyilatkozatot nem tett, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

[34] A II. r. felperes fellebbezési ellenkérelme a perköltség tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[35] A beavatkozó fellebbezési ellenkérelme az alperes javára megítélt perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokaira figyelemmel.

Az ítéltábla döntésének indokai

[36] A felperes fellebbezése túlnyomó részében, az alperes fellebbezése teljes egészében alaptalan.

[37] Az ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III.6.) Korm.rend. 42. § (10) bekezdése alapján, mivel a feleket a szigorított védekezés ideje alatt értesítette a tárgyaláson kívüli elbírálásról, és a szigorított védekezés megszűnését követő naptól számított 8 napon belül egyik fél sem terjesztett elő tárgyalás tartása iránti kérelmet.

[38] A II. r. felperes az alperessel, mint az adós gazdálkodó szervezet felszámolójával szemben érvényesített valós tárgyi keresethalmazatban kártérítési igényt, egyrészt a felszámolás során az adós gazdálkodó szervezet nevében a felszámoló által a felperessel szemben indított perben felmerült és a felszámolás során meg nem térült perköltsége, mint az indokolatlan perindítással a felszámoló által okozott kár és a felszámolási értékesítéssel kapcsolatos felszámolói mulasztással okozott kár megtérítése iránt.

[39] A Cstv. 54. §-a szerint a felszámoló a felszámolás során az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal köteles eljárni. Kötelezettségeinek megszegésével okozott kárért a polgári jogi felelősség alapján felel.

Vizsgálandó volt a felszámoló jogállása és felelőssége a felszámolás során kifejtett és a felperes által hivatkozott tevékenységei miatt, azaz, hogy a kárigény a felszámolóval szemben közvetlenül érvényesíthető volt-e a perben.

A felszámoló önálló gazdálkodó szervezet, felszámolói minősége abból ered, hogy a bíróság az adós felszámolásának lefolytatására kirendelte. A felszámoló a Cstv. 27/B. § (12) bekezdése szerint az adós szervezet képviselőjében jár el. A felszámoló a felszámolási eljárás során a felszámolási eljárásba bevonható vagyonnal, az adós tevékenységével, hitelezői igényekkel kapcsolatos nyilatkozatot tesz, valamilyen tevékenységet végez, azt jellemzően az adós képviselőjeként teszi meg (BH2013. 313). Ezen felszámolói nyilatkozattal az adós válik jogosulttá és kötelezetté. Így, ha szerződést köt az adós nevében, a szerződésszegésért nem a felszámoló, hanem az adós gazdasági társaság tartozik helytállni, ha pert indít, pervesztesség esetén a perköltséget az adós viseli. Abban az esetben azonban, ha a felszámolási törvénynek a felszámoló számára előírt kötelezettségét a felszámoló megszegi és ezzel külső harmadik személynek, hitelezőnek kárt okoz, kárigény közvetlenül a felszámolóval szemben érvényesíthető a Cstv. 54. §-a szerinti önálló (sui generis) kárfelelősség alapján (Kúria Gfv.VII.30.195/2020/3.). A hitelezők kárigénye a kár bekövetkezésekor érvényesíthető, mely nem minden esetben függ a felszámolás befejezésétől (Kúria Gfv.VII.30.026/2016/4.). Mivel a polgári jogi felelősség szabályai alkalmazandók a Cstv. 54. §-a szerint a felszámoló felelősségére, és a felszámoló a külső harmadik személyekkel szerződéses jogviszonyban nem áll, így a felszámoló a Ptk. 6:519. §-a szerinti szerződésen kívüli károkozás szabályai szerint felel.

[40] Az ítéltábla elsőként a II. r. felperes perindítással kapcsolatban érvényesített kárigényét vizsgálta.

A Cstv. 57. § (2) bekezdésének c) és e) pontja értelmében felszámolási költség a vagyon értékesítésével és a követelések érvényesítésével kapcsolatos igazolt költség, továbbá a

felszámolással kapcsolatos bírósági eljárás során felmerült, a gazdálkodó szervezetet terhelő költség.

A követelés és az igény általában szinonim fogalomként jelennek meg a jogban, a kötelmi jog szabályai szerint egy követelés csak akkor jut az igény stádiumába, amikor a követelés esedékessé válik és fennáll az a lehetőség, hogy az igényt a bíróság előtt per útján érvényesítsék. A „követelés” szó nem csak a konkrét pénzkövetelés behajtása érdekében indított eljárást jelenti, hanem minden olyan igény érvényesítését, amely az adós vagyonának a növelését eredményezi. A követelések érvényesítése fogalom körébe tartozik tehát az adós igényének peren kívüli, és peres eljárásban történő érvényesítése (Kúria Gfv.X.30.250/2009/3.) is, e fogalom tehát nem korlátozódik kizárólag a tevékenységet lezáró mérlegben követelésként nyilvántartott összegek behajtására, hanem ebbe a körbe tartoznak a megtámadási és egyéb perek is, amelyek következményeként az adós felszámolási vagyona növelhető (Kúria Gfv.X.30.245/2011/5.). Az c) pont és a e) pont átfedést tartalmaz, elkülöníteni úgy lehet, hogy a c) pont a bírósági eljáráson kívüli kiadásokat tartalmazza, míg az e) pontban az adós által indított, a felszámoló képviselével felmerült perköltség sorolható. Azonban mindkettő felszámolási költség. Ezért a felszámolási eljárásban a felszámoló által indított perekben felmerülő perköltség fizetési kötelezettség a Cstv. 57. § (2) bekezdés alapján a felszámolást terhelő költség, azt tehát az adós gazdálkodó szervezet köteles megfizetni. Az adósnak a perköltség megfizetésére vonatkozó helytállási kötelezettsége nem kártérítés jogcímén áll fenn, hanem az adóst a peres eljárásban megítélt perköltség címén terheli. Ezért ha a felszámolóval szemben kártérítési igényt érvényesít a II. r. felperes, a közös károkozás szabályai nem alkalmazhatók.

[41] A károsult és a felszámoló között deliktualis kártérítési felelősségi jogviszony jön létre a káresemény bekövetkeztével. A kártérítés szükségképpen és konjunktív tényállási elemei a jogellenes magatartás, a kár, és az okozati összefüggés, valamint rendszerinti eleme a felróhatóság. Bármely elem hiánya esetén a felelősség nem állapítható meg.

A szerződésen kívül okozott kárért való felelősség szabályai között a Ptk. 6:518. §-a rögzíti, hogy a törvény tiltja a jogellenes károkozást, a Ptk. 6:520. §-a pedig tételesen rögzíti, hogy minden károkozás jogellenes, kivéve az ott megjelölt eseteket. Ezzel a Ptk. 6:520. §-a a kártérítés feltételeként megkívánt jogellenesség külön bizonyítását teszi jogszabályi szinten rögzítve szükségtelenné: a károkozás ténye önmagában bizonyítja a magatartás jogellenességét.

A szerződésen kívül okozott kár megtérítése iránti igény szempontjából tehát a jogellenesség a kár okozásából következik, mivel – ha törvény kivételt nem tesz – minden károkozása jogellenes. Ezt a tételt a korábbi bírói gyakorlat is alkalmazta (hasonlóan: EBH2011. 2397, BH2010. 213, BDT2005. 1261). Nem helytálló ezért az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felszámoló perindítása nem jogellenes magatartás, mert ha a kár bekövetkezik, a magatartás jogellenes. A felszámoló perindítása is lehet jogellenes magatartás, ha a pert nyilvánvalóan alaptalanul indítja. Következésképpen a perindítás indokoltsága a felróhatóság körében vizsgálható.

[42] Az alperes hivatkozott arra, hogy a követelés időelőtti, mert a felszámolás még nem fejeződött be, így a felperes kára nem következett be.

A Cstv. 58. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az 57. § (1) bekezdés a) pontjában felsorolt követeléseket esedékességükkor vagy a záró egyszerűsített mérleg jóváhagyása után 30 napon belül kell kielégíteni. Az idézett szabály szerint a költségek, ha van vagyon az adós felszámolási eljárásában, a felszámolás befejezését megelőzően is kiegyenlíthetők, így nem kötődik a felszámolás befejezéséhez feltétlenül a felszámolóval szembeni igényérvényesítés, mert ha nyilvánvaló, hogy a követelés a felszámolásból nem térülhet meg, úgy a kár a felszámolás alatt is érvényesíthető.

Azonban a kár érvényesítésének előfeltétele a kár bekövetkezése, így amíg a felperesnek a felszámolási eljárásban a vele szemben eredménytelenül indított perben felmerült bejelentett perköltsége valóban megtérülhet, a felszámolóval szemben kára még nem következett be, így a felszámolóval szemben kártérítési igény nem érvényesíthető (BDT2013. 2947.III.).

Jelen esetben a felszámoló állította, hogy a felszámolásból még várható megtérülés, amelyet a felperes vitatott, de erre vonatkozóan az eljárásban egyértelmű adatok nem állnak rendelkezésre. Az elsőfokú bíróság eltérő jogértelmezése miatt erre bizonyítást nem folytatott, így nem vonható le egyértelműen következtetés, hogy a felperes kára bekövetkezett-e a felszámoló magatartása miatt. Ha azonban a kár bekövetkeztét tényként elfogadjuk, az esetben sem állapítható meg a felszámoló felelőssége a felszámoló által felhozott kimentési ok miatt, ezért a kár bekövetkezése miatti bizonyítás lefolytatása is szükségtelen.

[43] A felróhatóság alóli mentesüléshez a tényeket az alperesnek kell előadnia, illetőleg bizonyítania. A felróhatóság mércéje az adott helyzetben általában elvárható magatartás tanúsítása a polgári jogi jogviszonyokban, amelyről a Ptk. 1:4. § (1) bekezdése rendelkezik. Ezt a követelményszintet a bíróságnak az adott élethelyzethez kell igazítania, így a felszámoló tevékenysége kifejtésekor általában elvárható magatartás az a követelményszint, amelynek hiánya a felróhatóságot megállapíthatóvá teszi.

A magánjogi jogviszonyokban kialakult érdemi vita, konfliktus kezelésének jogállami eszköze a perindítás, így a felszámoló által képviselt adós gazdálkodó szervezetet megillette a bírósághoz fordulás joga [Alaptörvény XXIV. cikk, (1) bekezdés]. A Cstv. 40. §-a és 33/A. §-a kifejezetten elő is írja a felszámoló számára a feltételek fennállása esetén a peres eljárás útján való igény érvényesítést, valamint a Cstv. 48. § (1) bekezdésében foglaltak is perindítás lehetőségét támasztják alá azzal a kifejezéssel, hogy a felszámoló az adós igényeit érvényesíti. A nyilvánvalóan alaptalan perindítás azonban jogszerűnek nem minősülhet.

Ezért önmagában az, hogy a felszámoló által az adós nevében indított perben a kereset elutasításra került, a kártérítési felelősségét nem alapozza meg, a felszámoló kimentheti a felelősség alól magát azzal, ha igazolja, hogy felszámolóként úgy járt el, ahogy az elvárható, a rendelkezésre álló információi alapján a perlés nem volt nyilvánvalóan alaptalan.

[44] Jelen esetben az adós és a II. r. felperes jogelődje közötti ügyletek alapján az adós vagyont ingózálogjog terhelte a II. r. felperes jogelődje javára, amelyre az adós elleni felszámolási kérelem beadását és a felszámolás nem jogerős elrendelését követően 2015. március 19. napján biztosítéki célú (fiduciárius) adásvételi szerződést kötöttek azzal, hogy az adásvétel megszűnik, ha a felszámolás közzétételre kerül. Az ingóságokat – leltárív szerint – harmadik személy lezárt raktárában helyezve adta át az adós a II. r. felperes jogelődjének. A felszámolás kezdő időpontját, 2015. május 20. napját követően a II. r. felperes jogelődje az eredeti állapot helyreállítása érdekében tájékoztatta a felszámolót 2015. június 12. napján az adós fellelhető ingóságairól, csatolta a vonatkozó szerződéseket, hitelezői igényét bejelentette. Az őrzés helyén harmadik személy ingóságai is tárolták, amelyeket a felszámoló engedélyével a harmadik személy elszállított. A felszámoló 2015. augusztus 28. napján kérte a tételes átadást, amelyre a II. r. felperes jogelődje azt közölte, hogy a birtokba adás az adásvételkor jelképesen történt, azóta ő nem lépett be a raktárba és másnak sem adott a belépésre engedélyt. A felszámoló az adásvételi szerződés megkötésében nem vett részt, mert az a felszámolás előtti időszakban történt, így nem járhatott el az akkori birtokbaadásnál. Az adós iratanyaga hiányosan állt a felszámoló rendelkezésére. A perben tanúmeghallgatásokkal, iratbeszerzésekkel állapította meg a bíróság, hogy az ingóságok átadása az adásvételi szerződés megkötésekor nem tételesen, hanem dologösszességként történt. Az ingóságok a felszámolás megindulásakor nem az adós telephelyén, nem a II. r. felperes jogelődjénél, hanem egy harmadik személynél voltak tárolva, más személy ingóságaival vegyítve. Mindezek miatt a felszámoló a vagyon birtokbaadás módja tekintetében a felszámolási eljárás

megindulása után a felszámoló részére való vagyonösszességkénti átadást vitathatta, nem történt nyilvánvalóan alaptalan perindítás akkor, mikor a tételes elszámolással való birtokba adás iránti keresetet előterjesztette, az a felszámolónak a perindítás nem felróható.

Ezért a felszámoló által az adós képviselőjében indított perben a II. r. felperes jogelődje javára megállapított perköltség kapcsán az alperes kártérítési felelőssége – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - nem áll fenn.

[45] Ezt követően az ítéltábla a kereseti kérelemnek a felszámoló vagyonértékesítési késedelméből származó kárigényt vizsgálta.

A Cstv. 49. § (2) bekezdése szerint a felszámolónak az adós vagyonának értékesítését a felszámolás megkezdésétől számított 100 napos határidőn belül kell megkezdeni. Ez jelen esetben 2015. május 20. napjától számítva 2015. augusztus 28. napján telt el. A vagyonértékesítési kötelezettség csak az adós tulajdonában álló vagyontárgyakra terjed ki és csak azon dolgokra, amelyek az adós birtokában vannak. A birtokbaadás, illetőleg az idegen eszközök kiválasztása jelen esetben az erre indított perben megállapítottak alapján 2015. július 2. napjára megtörtént, így az értékesítés 100 napos határidőn belül megkezdhető lett volna. Tény, az értékesítést első alkalommal a felszámoló 2018. január 18. napján kísérelte meg, ezáltal mulasztott. A zálogjogos hitelező részére megtérülés az adós elleni felszámolási eljárásban csak a vagyonértékesítésből befolyó összegből várható. A mulasztás a felszámoló jogszabályban meghatározott értékesítési kötelezettségéhez kapcsolódik, ezért, ha a késedelem a vagyon csökkenését okozza, kárigény közvetlenül a felszámolóval szemben érvényesíthető a Cstv. 54. §-a alapján.

[46] Az adós felszámolása még nem fejeződött be, de a pert indító felperes, az adós gazdálkodó szervezet felszámolási eljárásában az érintett, értékesítendő vagyontárgyakon ingózálogjoggal rendelkező hitelező, akinek követelését a felszámoló nyilvántartásba vette, és részére az értékesítéskor a Cstv. 49/D. § (1) bekezdése szerint, a kifizetés esedékessé válik. Mivel a mulasztás időben behatárolható volt, annak időtartamára a kárigény érvényesíthető volt a felszámolási eljárás alatt is.

[47] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal abban, hogy a kár összegeként nem volt elfogadható sem a 2015. március 19-i adásvételi szerződésben szereplő érték, sem az eszközök felszámolás elrendelésekor piaci értéke. A II. r. felperes állította, hogy jogelődje, mint ingózálogjogosult meg kívánta vásárolni az ingóságokat a szerződésben foglalt vételáron. A felszámolási eljárás során a Cstv. 49/A. § (5) bekezdése, és a Cstv. 49/B. § (7) bekezdése alapján a zálogjogos hitelezőt több sikertelen árverés esetén illeti meg a zálogtárgy megszerzésének joga, és a vételár a becsértékkel egyező, tehát nem támasztja alá, hogy az informatikai eszközöket a 2015. március 19-i adásvételi szerződésben foglalt áron szerezte volna meg a II. r. felperes jogelődje. A jelen speciális esetben a felszámoló az általa indított perben kifejezetten kérte a keresetében a II. r. felperes jogelődjét, hogy az ingóságokat adja ki vagy a szerződésben foglalt értékeken vásárolja meg. Ezért a II. r. felperesi jogelőd vételi szándékát már a felszámolási értékesítés megkezdése előtt bejelenthetette volna a felszámoló felé – a felszámoló mulasztása ellenére – erre azonban nem került sor.

[48] A II. r. felperes további álláspontja szerint a kár összegeként a zálogtárgyak forgalmi értékére a szakértő 2015 szeptember 1. napjára megállapított 50.178.810,- Ft-os értékét kell elfogadni, mert a 300/2017. (X.17.) Korm. rendelettel módosított 237/2009. (11.20.) Korm. rendelet (Ért. Korm. r.) a likvidációs értéket később vezette be, azaz ez az összeg a felszámolási értékesítés miatt nem csökkenthető. Továbbá nem lehet figyelembe venni a vagyontárgyak értékesítésének megkezdésekor forgalmi értékét, és csak a különbözetre elszámolni a kárt.

[49] A kár összege, – ahogyan arra az ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésében már rámutatott – az értékesítés elmulasztott időpontja és az értékesítés első megkísérlés időpontja között a zálogtárgyak felszámolási eljárás során elérhető forgalmi értékének különbözete, és ebből a felszámolási értékesítéskor a Cstv. 49/D. § (1) bekezdés szerint levonható költségek figyelembe vételével határozható meg. Azért csak a két időpont közötti értékkülönbséget vehető figyelembe a kár számításakor, mert a felszámoló az ingóságok értékesítését 2018. január 18. napjával megkezdte, így csak a késedelem ideje alatti értékvesztés számolható a terhére.

[50] A Cstv. 49. § (1) bekezdése szerint a felszámoló az adós vagyontárgyait nyilvánosan értékesíti a forgalomban elérhető legmagasabb áron.

A Kúria – már az Ért. Korm. r. előtti – Gfv.VII.30.262/2015/5. számú döntésében kifejtette, hogy a forgalomban elérhető legmagasabb ár fogalma nem azonos sem az irányárral, sem a vagyontárgy piaci értékével, sőt a becsértékkel sem, hanem az a Cstv. szabályai szerint a nyilvános értékesítési formák alkalmazásával elérhető legmagasabb árat jelenti. Kimondta továbbá, hogy a becsérték az a forgalmi érték, amelyen eladási szándék esetén az ingatlan az értékelés időpontjában értékesíthető lenne, feltételezve a megfelelő hirdetést, a felek jól értesültségét és körültekintését.

A 300/2017. (X.17.) Korm. rendelettel módosított Ért. Korm. r. 4.§ (2) bekezdés második mondata értelmében, a becsérték az aktuálisan megállapított likviditási érték, figyelembe véve azt is, hogy a vagyontárgy a piaci folyamatok figyelembevételével rövid időn belül legyen értékesíthető. A jogszabályi fogalom meghatározás alapvetően nem tér el a Kúria megállapításától, forgalmi érték helyett, likvidációs értékről tesz említést. Azaz a felszámolási értékesítés esetén, már az Ért. Korm. rendeletet módosító 300/2017. Korm. rendeletben foglaltak megalkotása, és hatálybalépése előtt érvényesült az a gyakorlat, – s ez jelent meg a módosításban –, hogy a felszámolás során történő kényszerértékesítésnél, a rövid időszakon belüli értékesítés miatt, a vagyontárgy piaci értéke nem azonosítható a forgalomban elérhető legmagasabb árral, vagy a későbbi definíció szerint a likvidációs értékkel. Ezért jelen esetben is, a piaci értéket korrigálni kell a felszámolási értékesítésre tekintettel.

[51] Bár az alperes állította, hogy az ingóságok a felszámolás elrendelésekor sem bírtak értékkel, a szakértő a perben – rögzítve, hogy a 2015. március 19-i szerződésben feltüntetett árak eltűntek voltak –, az ingóságok 2015. augusztus 28-i nettó forgalmi értékét megállapította akként, hogy szakvéleményében (8.1. számú melléklet) külön meghatározta a szerződésben feltüntetett ingóságok értékét (6.960.890,- Ft) és a szakértői helyszíni szemlén fellelt informatikai eszközök értékét (6.274.352,- Ft). Az elsőfokú bíróság az ingóságok értékének számítása során a szakértői szemlén fellelt ingóságok értékéből indult ki, ahhoz a más telephelyen tárolt 10 db Rital ST Solution szekrény (513.333,- Ft) és a még fellelhető 1 db Rack szekrény (36.256,- Ft) értékét adta hozzá. A Panasonic KX-NS 1000 szervereket érintően az elsőfokú bíróság bizonyítás lefolytatását követően azt állapította meg, hogy az ingó adásvételi szerződésben feltüntetett 10 db szerverből 6 db a D... Kft.-t illette meg, amely megállapítást a II. r. felperes fellebbezésében nem vitatott. Ezért e típusú szerverek esetében kizárólag a szakértői szemlén fellelt 4 db értéke vehető figyelembe. A szakértői szemlén fel nem lelt további ingóságok vonatkozásában pedig a II. r. felperes a 2020. szeptember 15. napján megtartott tárgyaláson nyilatkozott akként, hogy azokat elfogadja hiányzóként, nem kéri értékelni (G.20.../.../20. számú jegyzőkönyv 2. oldal harmadik bekezdés). Helyesen határozta meg így az elsőfokú bíróság az ingóságok 2015. augusztus 28-i forgalmi értékét mindösszesen 6.823.941,- Ft-ban, amely ingóságok 2018. január 18-i forgalmi értéke 550.110,- Ft, amelyeknek 50 %-a vehető figyelembe a felszámolási értékesítésnél elérhető legmagasabb árként (G.20.../.../26. számú jegyzőkönyv 9. oldal hetedik bekezdés), amelyek alapján a kár összege 3.136.916,-Ft.

[52] Az optikai kábelek 2015. augusztus 28-i nettó forgalmi értékét az elsőfokú bíróság – a II. r. felperes módosított kereseti kérelmével egyező összegben (G.20.../.../55. számú beadvány) – 43.217.920,- Ft-ban határozta meg, míg a szakvélemény alapján az erre az időpontra vonatkozó, felszámolás során elérhető értékét 8.643.584,- Ft-ban, a 2018. január 18-i nettó forgalmi értékét 37.768.704,- Ft-ban és ekkor a felszámolásban elérhető árat 7.553.741,- Ft-ban. Így a kár összege 1.089.843,- Ft. Ezen összegeket nem, csupán a felszámolási értékesítés miatti 20 %-os érték alkalmazhatóságának jogalapját vitatta a II. r. felperes fellebbezésében.

A fenti kifejtettek miatt azonban a felszámolási értékesítésre tekintettel a szakvéleményben foglalt összecszerűség irányadó. Ezért az alperes mulasztásával az ingóságok értékesítése miatt kiesett bevétel 4.226.759,- Ft.

[53] Helyesen hivatkozott a II. r. felperes fellebbezésében arra, hogy a Cstv 49/D. § szerint a felszámolási értékesítéssel felmerülő költségek közül az állapotfelmérés 127.000,- Ft és a szállítás 189.992,- Ft költsége nem számolható el. Ezek a költségek ugyanis az esetben is felmerültek volna, ha a felszámoló a vagyontárgyak értékesítését a törvényi határidőn belül megkezdi, és ezek a költségek majd a sikeres értékesítés esetén levonhatók a vételárból a Cstv. 49/D. zálogjogos hitelezővel szembeni elszámoláskor.

[54] Mindezekre tekintettel a II. r. felperes kára a 4.226.759,- Ft bevételkiesésnek a 211.338,- Ft felszámolói díjjal és 52.677,- Ft három alkalomra vonatkozó EÉR és közzétételi díjjal csökkentet összege, azaz 3.962.744,- Ft, amelynek megfizetésére az alperes köteles.

[55] Alaptalannak találta az ítéltábla az alperes fellebbezését a perköltség felemelésére vonatkozóan.

Mivel a kereset részben bizonyult alaposnak, a perköltség felől való rendelkezésre a Pp. 81. § (1) bekezdése alkalmazandó. Az elsőfokú ítélet rendelkező része a II. r. felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú (2.000.000,- Ft) és korábbi másodfokú eljárás (75.600,- Ft) költségének összegét tartalmazza, az indokolásból azonban nem tűnik ki az alperest megillető ügyvédi munkadíj pontos összege, csupán az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban: Díjrend.) 3. § (6) bekezdése szerinti mérséklést alkalmazott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szembeni II. r. felperesi fellebbezés részben eredményre vezetett, amely folytán az elsőfokú eljárást illetően a peres felek pernyertesség-pervesztességének aránya megváltozott, az 95 % az alperesre nézve kedvezőbben. A Díjrend. 3. § (2) bekezdés b) pontja szerinti 2.772.511,- Ft + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjból, a megfizetett 1.500.000,- Ft elsőfokú eljárási illetékből és 2.624.550,- Ft előlegezett szakértői díjból és a korábbi másodfokú eljárásra megállapított 30.000,- Ft perköltségből a felperes a pernyertessége arányához igazodóan 383.783,- Ft-ra tarthat igényt. A megváltozott pernyertességi arányhoz igazodóan az alperest a korábbi másodfokú eljárás perköltségéből 76.000,- Ft illeti meg, így az elsőfokú ítélet szerint az alperesnek járó teljes összeg (2.075.600,- Ft) alapján az alperesi jogi képviselő részéről figyelembe vett ügyvédi munkadíjnak a 95 %-os pernyertességi arányhoz igazodó, a ténylegesen fizetendő különbözeti összeg számításakor a II. r. felperest megillető perköltséggel csökkentendő összege (2.075.600,- Ft – 76.000,- Ft + 383.783,- Ft) bruttó 2.383.383,- Ft, amelyre tekintettel az ügyvédi munkadíj teljes összege bruttó 2.508.824,- Ft. Ez az összeg nem éri el a Díjrend. 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján – nem az alperesi teljesítés vagy elismerés miatti keresetleszállítás okán (BDT2017. 3654) – az eredeti kereseti kérelem összege (85.750.367,- Ft) szerinti pertárgy értékhez igazodó munkadíjat (2.772.511,- Ft + ÁFA), amely a Díjrend. 3. § (6) bekezdése szerint indokolt esetben mérsékelhető, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ezért az ítéltáblának az alperes fellebbezése folytán

abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ügyvédi munkadíj mérséklésének van-e helye.

[56] A következőes bírósági gyakorlatnak megfelelően – amit a Díjrend. 3. § (6) bekezdése alapoz meg – az ügyvédi munkadíjnak a pertárgyértéken kívül, az elvégzett munkához kell igazodnia. Az eljáró bíróságnak ezért a munkadíj megállapítása során egyebek mellett az ügyvéd által szerkesztett beadványok munkaigényességére, a kitűzött tárgyalásokon való megjelenésre és az ott kifejtett tevékenységre is figyelemmel kell lennie. Mérlegelnie kell továbbá az ügy bonyolultságát, az ügy tárgyának szakmai nehézségét, a pertárgyértékét, a végzett ügyvédi munkának a célszerű pervitelben és az ügy lényegretörő, észszerű időn belüli elbírálásában való közrehatását. A jelen esetben a pertárgyérték magas. Az elsőfokú eljárásban az alperesi jogi képviselő 8 tárgyaláson jelent meg, összesen 15 óra 40 perc időtartamban, és az alperesi jogi képviselő több beadványt is benyújtott, azonban azok többnyire rövidebb – 1-2 oldal – terjedelműek voltak. Lényeges, a perköltség, mint kártérítési igény kapcsán bizonyítás lefolytatására nem volt szükség, a bíróságnak e körben jogkérdésben kellett döntenie, míg az értékesítési késedelem kapcsán az ítéltábla hatályon kívül helyező végzését követően az összecszerűség kérdésében folyt az eljárás, bizonyítás, amelynek kötelezettsége nem az alperest terhelte. Mindezeket értékelve indokolt az ügyvédi munkadíj mérséklése, az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett összeg, – a megváltozott pervesztességi-pernyertességi arányok esetében is – ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban áll. Ezért a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatására az ítéltábla nem látott lehetőséget.

[57] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit részben, a Pp. 253.§ (3) bekezdése alapján a mulasztással okozott kár tekintetében megváltoztatta, és a II. r. felperesnek járó kártérítési összeget 3.959.616,- Ft összegre felemelte, egyebekben – a perindítással összefüggő kárigény esetében eltérő indokolással – helybenhagyta.

[58] A másodfokú eljárásban a peres felek pernyertességének-pervesztességének aránya a II. r. felperes fellebbezése esetében 99 % az alperesre kedvezőbben, míg az alperesi fellebbezés vonatkozásában a fellebbező teljes egészében pervesztésnek minősül. A felperes az általa megfizetett fellebbezési eljárási illetékből és a Díjrend. 3. § (5) bekezdése szerinti mértékű ügyvédi munkadíjból a pernyertessége arányának megfelelően 61.514,- Ft-ra tarthat igényt, amelyet elszámolva a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján, a II. r. felperes 200.000,- Ft összegű másodfokú perköltséget köteles megfizetni az alperesnek. Az ítéltábla az alperes részére járó, a jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjat a Díjrend. 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodóan, figyelemmel arra, hogy csupán egy rövid – érdemben egy oldalas – fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő.

[59] A II. r. felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a beavatkozónak megfizetni a jogi képviselete kapcsán felmerült, a Díjrend. 3. § (6) bekezdése alapján a kifejtett tevékenységgel arányban állóan meghatározott ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.

Szeged, 2021. május 17.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.
s.k.

Dr. Tolna András s.k.

Dr. Dobler László

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró